

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 649/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Светлане Томић Јокић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Василија Вученовића и др, због кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Василија Вученовића, адвоката Горана Петронијевића и Круне Јанковић, поднетом против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 736/19 од 16.03.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 671/23 од 14.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Василија Вученовића, адвоката Горана Петронијевића и Круне Јанковић, поднет против правноснажних пресуда Трећег основног суда у Београду К 736/19 од 16.03.2023. године и Вишег суда у Београду Кж1 671/23 од 14.11.2023. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду К 736/19 од 16.03.2023. године окривљени Василије Вученовић, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 08.01.2019. године до 05.04.2019. године.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени АА упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а на основу члана 264. став 1. у вези члана 262. став 2. ЗКП, окривљени Василије Вученовић, између осталих, обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 671/23 од 14.11.2023. године, у односу на окривљеног Василија Вученовића, одбијене су жалбе Јавног тужиоца Трећег основног јавног тужилаштва у Београду и жалбе бранилаца окривљеног Василија Вученовића, адвоката Круне Максимовић (сада Јанковић) и Горана Петронијевића, па је првостепена пресуда у односу на овог окривљеног потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Василија Вученовића, адвокат Горан Петронијевић и Круна Јанковић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, да извршење правноснажне пресуде и одложи на основу члана 488. став 2. ЗКП, браниоце окривљеног обавести о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу коме се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Василија Вученовића у захтеву за заштиту законитости истичу да је побијаним пресудама повређен Кривични закон на штету окривљеног, заузимањем становишта од стране суда, да је самим присуством на неком месту, без свести да заједнички делује са неком групом која лишава живота друго лице и без предузимања било које радње у својству члана групе окривљени извршио кривично дело из члана 349. КЗ, на који начин се врши објективизација кривичне одговорности, што је у супротности са начелима кривичног права. У захтеву се даље наводи да суд није описао радњу извршења кривичног дела окривљеног Василија Вученовића, која би представљала заједничко деловање, нити је конкретизовао која је то заједничка делатност која је утицала на то да окривљени постане учесник групе, посебно имајући у виду да је суд прихватио став да окривљени нису имали претходни договор, нити да су предузимали припремне радње, па из чињеничног описа радње извршења кривичног дела не произилази ни да је овај окривљени критичном приликом поступао са умишљајем.

Одредбом члана 349. став 1. КЗ, прописано је да ко учествује у групи људи која заједничким деловањем лиши живота неко лице или му нанесе тешку телесну повреду, оштети имовину у већем обиму или учини друго кривично дело за које се може изрећи пет година затвора или тежа казна или која покуша да изврши неко од тих дела, казниће се за само учествовање затвором од три месеца до пет година.

По налажењу Врховног суда, из чињеничног описа радње извршења кривичног дела садржаног у изреци првостепене пресуде, произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела учествовање у групи која изврши кривично дело из члана 349. став 1. КЗ, а наиме да је окривљени Василије Вученовић у време и на

месту ближе описаном у тој изреци, у стању смањене урачунљивости до степена битног, али не и битно, свестан свога дела чије је извршење хтео и свестан да је његово дело забрањено, учествовао у групи људи која је заједничким деловањем лишила живота неко лице, на тај начин што су се, у саставу те групе заједно са окривљеним ББ и малолетним ВВ и ГГ и другим НН лицима, окупили у дворишту основне школе..., док је оштећени ДД заједно са ЂЂ на наведено место дошао путничким моторним возилом... којим је управљао ЕЕ, који је остао у возилу, у висини капије основне школе... па је оштећени ДД заједно са ЂЂ ушао у двориште наведене школе, да би након што је у току вербалне расправе, оштећени ДД извадио револвер... заједно са осталим припадницима групе кренуо да трчи за њим и ЂЂ, при чему су неки припадници групе имали мотке у рукама, када су се оштећени ДД и ЂЂ дали у бег према аутомобилу у коме их је чекао ЕЕ и у који је ЂЂ успео да уђе, док је оштећеног ДД... сустигла наведена група, те су му припадници исте почели да задају ударце дрвеним моткама у пределу главе, оборили га на тло и наставили да задају ударце дрвеним моткама и ногама у пределу главе и тела услед којих је оштећени задобио тешке телесне повреде опасне по живот..., а касније и преминуо. С обзиром да из чињеничног описа изреке јасно произилази да је окривљени Василије Вученовић критичном приликом био у стању смањене урачунљивости до битног, али не битно, да је био свестан учествовања у групи и хтео то учешће, свестан да је његово дело забрањено, што произилази из чињенице да је са том групом био на окупу а да је након вербалне расправе са оштећеним, у групи кренуо да трчи за оштећенима, да је група сустигла оштећеног ДД, те да су му припадници групе задавали ударце дрвеним моткама у пределу главе оборили га на тло и ударали га дрвеним моткама у пределу главе и тела, од којих повреда је оштећени и преминуо, Врховни суд налази да су изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Василија Вученовића којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, неосновани.

У даљем образложењу повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног Василија Вученовића, полемички и оспоравају чињенична утврђења у правноснажним одлукама (члан 440. ЗКП), међутим, како наведено не представља разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд се у оцену изнетих навода није упуштао.

У захтеву за заштиту законитости браниоци окривљеног Василија Вученовића, као разлог за подношење захтева истичу и повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, међутим, у образложењу те повреде у захтеву се наводи, да је приликом одмеравања казне, осим принципа законитости, од великог значаја принцип индивидуализације казне, што је суд пропустио да учини у побијаним одлукама у односу на окривљеног Василија Вученовића, на који начин се по налажењу Врховног суда указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је овај суд поднети захтев у том делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**